

Klachtencommissie V

Raad voor de Kinderbescherming

BESLISSING van klachtencommissie V inzake de klacht van mevrouw (hierna te noemen 'klaagster')

tegen

de Raad voor de Kinderbescherming, locatie Maastricht

(hierna te noemen 'de RvdK')

1. VASTSTAANDE FEITEN EN VERLOOP VAN DE KLACHTPROCEDURE

Klaagster is de moeder van, geborenteen van

....., geboren te

Klaagster en de vader van de kinderen zijn op 23 juni 2012 een geregistreerd partnerschap aangegaan. In 2016 is de relatie beëindigd.

Per beschikking d.d. 1 december 2017 heeft de rechtbank Limburg, locatie Maastricht, (hierna 'de rechtbank') de ontbinding van het partnerschap uitgesproken, de hoofdverblijfplaats van bepaald bij de vader, de hoofdverblijfplaats van bij klaagster en een structurele regeling van de zorg- en opvoedtaken vastgelegd.

Tegen deze beslissing heeft klaagster beroep aangetekend.

Aanleiding voor het raadsonderzoek, gestart op 22 november 2016, was een verzoek tot raadsonderzoek van de gemeente Maastricht d.d. 15 november 2017.

Op 1 maart 2017 heeft de RvdK een rapport uitgebracht en daarin het besluit genomen om klaagster en de vader te verwijzen naar de vrijwillige hulpverlening.

Interne klachtprocedure:

Per brief d.d. 25 januari 2018 heeft mr. C.J.M. Dreessen namens klaagster een klacht ingediend bij de RvdK. Hierop heeft de RvdK bij brief d.d. 24 mei 2018 een beslissing genomen en de klacht in al zijn onderdelen ongegrond verklaard.

Externe klachtprocedure:

Per brief d.d. 13 juni 2018 heeft mr. C.J.M. Dreessen namens klaagster de klacht ter beoordeling aan de externe klachtencommissie voorgelegd.

Zij heeft tevens een nieuwe klacht toegevoegd, te weten dat in strijd met artikel 14 van de Interne klachtenregeling van de RvdK, 2016, aan klaagster geen bericht van verdaging is gestuurd en de beslissing uiteindelijk twee maanden te laat is verstuurd aan klaagster.

De commissie beschikt over de volgende stukken:

de klachtbrief d.d. 13 juni 2018 met de daarin genoemde 9 producties;

het VTO van 15 november 2016 met gespreksverslag;

het verslag van de zittingsvertegenwoordiger van de RvdK van de zitting van 13 oktober 2017;

het proces-verbaal van de rechtbank Limburg van de zitting van 13 oktober 2017;

de beschikking van de rechtbank Limburg van 1 december 2017.

De advocaat heeft namens klaagster de volgende klachten ter beoordeling voorgelegd:

1. De RvdK heeft in strijd met artikel 14 van de Interne klachtenregeling van de RvdK 2016 gehandeld door niet binnen de daar genoemde termijn te beslissen en door klaagster daarvan geen bericht van verdaging te sturen.

1. Het raadsonderzoek is onzorgvuldig verricht:

A: De RvdK heeft te weinig gedaan met de mededeling van klaagster over mogelijk seksueel misbruik van de kinderen. De RvdK noemt ten onrechte dat het klaagster zelf is geweest die te weinig openheid van zaken hierover heeft willen geven.

B: De informanten zijn niet op de gebruikelijke wijze gehoord.

2. De RvdK heeft de reactie van klaagster op het conceptrapport niet of niet voldoende verwerkt.

3. De RvdK heeft te weinig informanten benaderd en ook niet de juiste informanten benaderd.

De RvdK heeft klaagster daarnaast niet geïnformeerd over de procedure van het netwerkberaad met betrekking tot de aanwezigheid van informanten.

4. A: De zittingsvertegenwoordiger van de RvdK heeft zich onvoldoende voorbereid op de zitting doordat zij geen kennis had genomen van de producties bij de processtukken en hij zich niet op de hoogte heeft gesteld van de actuele situatie en zich heeft gebaseerd op verouderde informatie uit het raadsrapport.

B: Met een e-mail van mevrouwvan het Team Jeugd van 31 mei 2017 aan de RvdK, is niets gedaan.

5. De conclusies van de informanten stroken niet met het uitgebrachte advies.

2. DE ONTVANKELIJKHEID

De klacht is binnen de daartoe gestelde termijn ingediend en heeft betrekking op een aangelegenheid waarbij klaagster als belanghebbende betrokken is geweest.

De commissie verklaart klaagster in haat klacht ontvankelijk.

3. DE HOORZITTING

Op 21 augustus 2018 vond in op de rechtbank te Roermond de hoorzitting plaats.

Verschenen is klaagster, bijgestaan door de heer mr. J.B.G. Gelissen.

Van de zijde van de raad zijn verschenen namens de regiodirecteur, mevrouw mr. drs., klachtbehandelaar, mevrouwen mevrouw, beiden raadsonderzoeker.

Zakelijk weergegeven is door partijen met betrekking tot de klachten het volgende naar voren gebracht:

Klacht I: De RvdK heeft in strijd met artikel 14 van de Interne klachtenregeling van de RvdK 2016 gehandeld door niet binnen de daar genoemde termijn te beslissen en door klaagster daarvan geen bericht van verdaging te sturen.

Standpunt klaagster:

Doordat de RvdK de termijn heeft overschreden, is klaagster in tijdnood gekomen bij het voorbereiden van het hoger beroep.

Standpunt RvdK:

De klacht is terecht. De beslissing had tijdig aan klaagster moeten worden verstuurd. De redenen dat dat niet is gebeurd lagen zowel in de periode voor de officiële klachtbehandeling, er was een misverstand waarbij de raadsmedewerker heeft gewacht op toestemming van klaagster om haar klacht door te zetten en de raadsmedewerker daar ook zelf niet meer actief achteraan was gegaan- maar ook in de formele klachtafwikkeling is vertraging geweest. Klaagster is daarover niet formeel per brief geïnformeerd.

De klachtbehandelaar biedt klaagster hiervoor excuses aan.

Klacht 1: Het raadsonderzoek is onzorgvuldig verricht:

A: De RvdK heeft te weinig gedaan met de mededeling van klaagster over mogelijk seksueel misbruik van de kinderen. De RvdK noemt ten onrechte dat het klaagster zelf is geweest die te weinig openheid van zaken hierover heeft willen geven.

B: De informanten zijn niet op de gebruikelijke wijze gehoord.

Klacht 1A:

Standpunt klaagster:

De zorg van klaagster in verband met mogelijk seksueel misbruik is juist de reden geweest voor de start van het raadsonderzoek. Klaagster had eerder, toen zij voor de eerste keer daarover iets hoorde van haar zontje, contact gelegd met Veilig Thuis (hierna 'VT'), daar

volgden nog meer contacten op, en vervolgens had klaagster haar zorg ook bij andere instanties gemeld, zoals Task, het AMC en daarna ook de jeugdarts van het consultatiebureau. Allen vonden de signalen zorgelijk. De jeugdarts gaf aan dat zij professionals kende die dat konden onderzoeken.

Klaagster heeft haar zorgen met de raadsonderzoekers willen bespreken, heeft gedragingen van haar zoontje benoemd, en aangegeven dat zij de zorgen onderzocht wilde hebben. Er was toen nog geen sprake dat klaagster geen openheid van zaken had willen geven. De raadsonderzoekers wilden er echter niet op ingaan, ze hebben niet doorgevraagd maar ook nadien de vader er niet op bevraagd. Klaagster had het gevoel dat zij met betrekking tot dit onderwerp niet haar wilden luisteren. Er is enkel gesproken met haar over andere zorgen.

Standpunt RvdK:

De raadsonderzoeker licht toe dat zij met klaagster heeft willen spreken over de geuite zorg en signalen maar dat klaagster aangaf het moeilijk te vinden om daarover te praten zonder de privacy van haar zoontje te schenden. Klaagster heeft wel een aantal concrete uitspraken genoemd en ook in het dagboek staan voorbeelden genoemd. Die zijn dan ook bekend bij de RvdK. In een latere fase van het onderzoek heeft klaagster aangegeven dat los te willen laten en vooruit te willen, maar in het netwerkberaad kwam ze daar weer van terug en gaf aan onvoldoende vertrouwen te hebben in de veiligheid van de kinderen bij de vader. De vader heeft zich steeds uitdrukkelijk verweerd tegen een mogelijke beschuldiging. In het rapport staat op pagina 23 in de overwegingen uitgelegd waarom er geen verder onderzoek naar deze zorg is gedaan.

De RvdK stelt verder dat klaagster haar zorg wel had geconcretiseerd door uitspraken van haar zoontje te citeren, maar in de loop van het onderzoek zijn deze zorgen niet bevestigd en zijn er ook geen andere signalen geweest waardoor de RvdK een concrete aanleiding had om te denken dat er sprake zou zijn van seksueel misbruik of grensoverschrijdend gedrag van de vader. De zorg van klaagster is op dat punt niet gedeeld door professionals. Uit de weergave van de visie van klaagster blijkt ook dat de zorg van mevrouw wel degelijk aan bod is geweest. Dat deze vervolgens niet gedeeld wordt door de andere betrokkenen, betekent echter niet dat klaagster niet is gehoord.

Daar komt bij dat aan klaagster het rapport in concept is voorgelegd en haar reactie als bijlage is bijgevoegd.

Standpunt klaagster:

Klaagster heeft eerst bij meerdere specialisten navraag gedaan of het al dan niet alarmerend is wat zij gehoord heeft en om zo niet meteen valse beschuldigingen te uiten. Het gaat echter om een kind van 3 jaar die dingen zegt die hij gelet op zijn leeftijd, niet behoort te weten.

Verder kan de RvdK niet zeggen dat geen enkele professional de zorgen van klaagster deelde, omdat de professionals die hierover iets konden zeggen, zoals de huisarts die heeft onderzocht, de crèche en de jeugdarts, niet gehoord zijn. De vaste huisarts was met vakantie en de RvdK heeft een samenvatting van het toegestuurd medisch dossier verwerkt in het rapport. Het is niet vreemd dat een kind van 3 jaar tegenover een huisarts, die hij verder niet kent, niet herhaalt wat hij wel in vertrouwen tegen zijn moeder heeft gezegd. Daarom was specialistisch onderzoek noodzakelijk geweest door professionals die daarvoor wel waren opgeleid.

Dat de school en de BSO niets hebben gezien, betekent ook niet dat het niet gebeurd is. Of een kind wordt misbruikt, is niet altijd te zien. De gedragingen die beschreven worden, zoals dat in een eigen wereldje zit en moeilijk te bereiken is, kan een kenmerk zijn maar daarover wordt niets gezegd. De directrice van de crèche heeft daarnaast verklaard dat de leidsters niet zijn opgeleid om dat soort signalen te herkennen.

Verder heeft een kinderpsycholoog van Virenze in een e-mail van 29 november 2016 gemeld dat dat zij op dat moment geen onderzoek kan doen naar de genoemde signalen omdat er eerst rust moet komen in de situatie en om dat te bereiken de aanstelling van een gezinsvoogd nodig vond.

Klaagster brengt nog naar voren dat zij het dagboek waarin zij heeft aangetekend wat haar zontje op verschillende dagen heeft gezegd, heeft overgelegd aan de raadsonderzoekers. Daar blijkt ook uit dat klaagster grote zorgen had om haar zontje onder andere omdat hij op enig moment niet meer wilde eten.

Mr. Gelissen:

Uit genoemde paragraaf in het raadsrapport blijkt geen belangenafweging waarom niet nader op de gemelde zorgen van klaagster is ingegaan. De enkele constatering dat de signalen niet worden herkend, is geen deugdelijke redenering.

Standpunt RvdK:

In de loop van het onderzoek, nog voor het netwerkberaad, heeft klaagster het dagboek overgelegd. De raadsonderzoekers hebben het dagboek gelezen. Ook daaruit blijkt dat de raadsonderzoekers klaagster gehoord hebben. Tijdens het netwerkberaad is geprobeerd om de inhoud te bespreken maar klaagster wilde dat niet.

De RvdK zal altijd indien hij van mening is dat een kind in gevaar is, handelend optreden. Daarvan was de RvdK echter niet overtuigd waarop de RvdK de verantwoordelijkheid teruggelegd heeft bij ouders om er samen in overleg uit te komen.

Klacht 1B:

Standpunt klaagster:

De professionals zijn schriftelijk benaderd. De vader heeft een medisch dossier overgelegd en daaruit heeft de RvdK zijn informatie gehaald en dat ter accordering voorgelegd. Er heeft geen gesprek plaatsgevonden met de huisarts. Er staat ook onjuist in vermeld dat de moeder van klaagster contact had opgenomen met de huisarts.

De arts die de verklaring van haar zontje heeft opgenomen, is niet in persoon gehoord. De directeur van de crèche heeft nog aangegeven dat een van de leidsters wel onrust bij had waargenomen maar dat zij op dat moment met vakantie was en daarom nu niet benaderd kon worden. Daar heeft de RvdK niets mee gedaan.

De vader had geen toestemming gegeven voor de aanwezigheid van de medewerkers van school en de crèche bij het netwerkberaad, waarop toen aan hen schriftelijk vragen zijn voorgelegd.

Naar aanleiding van de informatie uit het netwerkberaad heeft de RvdK zijn rapport niet meer gewijzigd.

Standpunt RvdK:

Zowel van het contact met de huisarts als van zijn verklaring op het netwerkberaad is een verslag gemaakt dat nadat het ter accordering was voorgelegd aan hem, is verwerkt in het rapport.

De directeur van de kinderopvang gaf zelf aan het lastig te vinden om de RvdK telefonisch informatie te verstrekken. Op diens verzoek heeft de RvdK zijn vragen schriftelijk voorgelegd en de antwoorden daarop in het rapport verwerkt. In verband met de voortgang van het onderzoek, is het initiatief voor een eventueel tweede contact in verband met informatie van de leidster die op dat moment met vakantie was, bij de crèche gelaten. De RvdK heeft nadien niets meer van de crèche vernomen.

Van de melding is een uitgebreid verslag gemaakt dat met toestemming van de arts is verwerkt in het rapport. De RvdK had op dat moment geen reden om die huisarts verder te benaderen. Wel is de huisarts uitgenodigd voor het netwerkberaad en heeft hij daar zijn visie op de situatie gegeven, die ook is verwerkt in het rapport.

Naar aanleiding van de informatie uit het netwerkberaad heeft er een zogenaamd schaduw

MDC' plaatsgehad. Vier raadscollega's hebben de geanonimiseerde informatie uit het onderzoek en uit het netwerkberaad bestudeerd en daar een advies over uitgesproken. Dat advies kwam overeen met het advies van het MDC dat in deze zaak betrokken was.

Klacht 2: De RvdK heeft de reactie van klaagster op het conceptrapport niet of niet voldoende verwerkt.

Standpunt klaagster:

Er zijn veel voorbeelden van zaken die niet goed zijn weergegeven. Als voorbeeld noemt klaagster dat het een feit is en geen beleving dat niet vanwege de verhuizing naar Amsterdam het tweede traject bij Virenze niet is opgestart maar dat Virenze zelf gemotiveerd heeft aangegeven waarom een tweede traject niet zinvol is. Dit had in het rapport aangepast moeten worden.

Verder stelt klaagster dat door de weergave van de tekst het lijkt alsof klaagster alleen uit is op de diagnose seksueel misbruik, hetgeen niet het geval was. Zij maakte zich zorgen over de signalen, over wat zij zag aan gedrag bij haar zoontje, waar dan zijn uitspraken nog bovenop kwamen. Klaagster heeft hiervoor aandacht willen vragen.

In het rapport wordt klaagster negatief afgeschilderd; nuances ontbreken. Klaagster heeft bijvoorbeeld nooit gezegd dat ze niet met de vader in gesprek wil, maar alleen niet op dat moment.

Standpunt RvdK:

De vermelding in het rapport van de reden waarom de hulp bij Virenze niet is opgestart, is afkomstig uit de melding van het team Jeugd van de gemeente. De RvdK heeft hierna nog navraag gedaan maar het team Jeugd heeft de RvdK te kennen gegeven te blijven bij de inhoud van de melding en op dit punt geen aanpassing te willen doen. De RvdK heeft klaagster hierover geïnformeerd en haar verwezen naar team Jeugd en eventueel in gezamenlijk overleg te bezien of een tekstaanpassing nodig is. De RvdK heeft vervolgens geen rectificatie meer vernomen. De e-mail van de medewerker van Virenze hierover was bekend bij de RvdK. De RvdK heeft hier wel lering uit getrokken in die zin dat hierover in het rapport iets vermeld had moeten worden.

Voor het overige hebben de raadsonderzoekers puntsgewijs de reactie van klaagster bekeken. Besloten is dat klaagster het meest recht gedaan zou worden door haar reactie als geheel bij het rapport te voegen.

Klacht 3A: De RvdK heeft te weinig informanten benaderd en ook niet de juiste informanten benaderd.

De RvdK heeft klaagster daarnaast niet geïnformeerd over de procedure van het netwerkberaad met betrekking tot de aanwezigheid van informanten.

Standpunt klaagster:

Xonar is niet benaderd als informant.

Verder is klaagster niet goed geïnformeerd dat de vader kennelijk mocht beslissen of ook de huisarts er wel bij mocht zijn. Ook is klaagster niet geïnformeerd waarom team Jeugd er niet bij zou zijn.

Standpunt de RvdK:

De informatie van de jeugdarts stond in het VTO vermeld en was voldoende voor de RvdK.

Er bestond in eerste instantie dan ook geen noodzaak om die informant opnieuw te benaderen. Dat Xonar niet meer is benaderd had te maken met het gegeven dat die instelling bij de start van het raadsonderzoek niet meer bij klaagster betrokken was. Het verslag van Xonar is wel verwerkt in de samenvatting van de beschikbare gegevens.

In verband met een doorstart van het onderzoek in januari 2018, is aan klaagster en de

vader een plan voorgelegd en is hun toestemming gevraagd, In de communicatie daarover was er bij de RvdK onduidelijkheid of het bezwaar van de vader, behalve tegen de school en de kinderopvang, ook gericht was tegen de huisarts. In de genoemde e-mail aan de vader is om verduidelijking gevraagd en bleek zijn bezwaar niet gericht te zijn tegen de aanwezigheid van de huisarts.

Klacht 4A: De zittingsvertegenwoordiger van de RvdK heeft zich onvoldoende voorbereid op de zitting doordat zij geen kennis had genomen van de producties bij de processtukken en hij zich niet op de hoogte heeft gesteld van de actuele situatie en zich heeft gebaseerd op verouderde informatie uit het raadsrapport.

Klacht 4B: Met een e-mail van mevrouwvan het Team Jeugd van 31 mei 2017 aan de RvdK, is niets gedaan.

Standpunt klaagster:

Ter zitting heeft de zittingsvertegenwoordiger verklaard dat zij de producties niet gelezen had.

Uit een e-mail van 31 mei 2017 volgt dat er nog steeds geen vrijwillige hulp is ingezet. Dit is niet betrokken bij het advies van de RvdK op de zitting. Het onderzoek was afgesloten met een verwijzing van ouders naar vrijwillige hulpverlening. Uit die e-mail volgde echter dat er nog steeds geen concrete hulp op gang was gekomen. Dat had in verband met het advies van de RvdK voor co-ouderschap op de zitting aan de orde moeten worden gesteld.

Standpunt RvdK:

De zittingsvertegenwoordiger had wel de dag ervoor overleg gehad op de RvdK. De raadsonderzoeker heeft in het kader van de afsluiting van het onderzoek een overdrachtsgesprek gehad met de medewerker van team Jeugd. De afspraak was gemaakt dat indien er opnieuw zorgen zouden zijn, er contact met de RvdK kon worden opgenomen. De RvdK heeft nadien geen concrete melding mee ontvangen. Naar aanleiding van de e-mail van 31 mei 2017 heeft de raadsonderzoeker nog wel contact gehad met team Jeugd.

Klacht 5: De conclusies van de informanten stroken niet met het uitgebrachte advies.

Standpunt klaagster:

Met alles wat de informanten hebben verklaard, is het niet begrijpelijk dat de RvdK tot het advies is gekomen dat het goed gaat met de kinderen. Ook hebben informanten verklaard dat de ouders niet op een lijn te krijgen zijn. Om dan te adviseren dat ouders het gezamenlijk in vrijwillig kader wel kunnen oplossen, is niet met elkaar te rijmen.

Standpunt RvdK:

De klachtbehandelaar heeft klaagster in het klachtgesprek uitgelegd dat zij niet bevoegd is om op klachten in te gaan die op de inhoud van het werk betrekking hebben. Deze klacht is inhoudelijk van aard, immers betreft de weging van de verkregen informatie die geleid heeft tot het advies. Om die reden is die niet apart beoordeeld.

4. DE BEOORDELING VAN DE KLACHTEN

Op basis van de overgelegde stukken en hetgeen door partijen ter zitting naar voren is gebracht, komt de commissie tot de volgende overwegingen.

De commissie geeft middels de volgende tijdlijn een overzicht van belangrijke data in het raadsonderzoek.

De tijdlijn: op 15 november 2016 heeft het Team Jeugd van de gemeente Maastricht een verzoek tot onderzoek bij de RvdK ingediend.

Op 22 november start de RvdK het onderzoek.

Op 7 december 2016 spreekt de RvdK klagster.

Op 12 december 2016 vindt het gesprek met de vader plaats.

Op 14 december 2016 legt de RvdK per mail informatie uit de melding ter accordering voor aan de kinderopvang en aan de huisarts.

Op 16 december 2016 is er telefonisch contact met de vertrouwensarts van Veilig Thuis.

Op 19 december 2016 bespreekt de RvdK met klagster het advies van de RvdK dat het onderzoek wordt afgesloten met een verwijzing van ouders naar de vrijwillige hulpverlening.

Op 21 december 2016 bespreekt de RvdK met de vader genoemd advies.

Op 9 januari 2017 informeert de RvdK de melder en de betrokken informanten over het advies.

Op 9 januari 2017 benadert de jeugdarts de RvdK en verzoekt of zij alsnog als informant kan worden gehoord.

Op 16 januari 2017 besluit de RvdK in een MDO om de jeugdarts schriftelijk vragen voor te leggen.

Op 23 januari 2017 ontvangt de RvdK de reactie van klagster op het conceptrapport.

Op 25 januari 2017 ontvangt de RvdK de informatie van de jeugdarts.

Op 27 januari 2017 ontvangt de RvdK de reactie van de vader op het conceptrapport.

Op 3 februari 2017 besluit de RvdK in een MDO om, --vanwege de complexiteit van de situatie en de zorgen verkregen uit het onderzoek--, recente informatie op te vragen over het welbevinden en de ontwikkeling van de kinderen. De RvdK organiseert een netwerkberaad en daarvoor worden naast klagster en de vader, de kinderopvang, de basisschool, de huisarts, de jeugdarts en het team Jeugd uitgenodigd. De vader heeft geen toestemming gegeven om de school en de kinderopvang uit te nodigen voor het netwerkberaad maar enkel om hen schriftelijk te benaderen. De vader voegt daarnaast de gastouder als informant toe.

Op 7 februari 2017 ontvangt de RvdK informatie van de basisschool.

Op 13 februari 2017 ontvangt de RvdK van de kinderopvang de antwoorden op de vragen die de RvdK

Op 14 februari 2017 ontvangt de RvdK antwoorden van de gastouder.

Op 15 februari 2017 vindt het netwerkberaad plaats.

Op 1 maart 2017 brengt de RvdK een definitief raadsrapport uit.

Op 7 maart ontvangt de RvdK de reactie van klagster en van de vader op het laatste conceptrapport en voegt deze toe.

Klacht I: De RvdK heeft in strijd met artikel 14 van de Interne klachtenregeling van de RvdK 2016 gehandeld door niet binnen de daar genoemde termijn te beslissen en door klagster daarvan geen bericht van verdaging te sturen.

De commissie stelt vast dat de klachtbrief aan de RvdK dateert van 25 januari 2018 en dat op 19 maart 2018 het klachtgesprek heeft plaatsgevonden. De klachtbeslissing dateert van 24 mei 2018.

Artikel 14 van de interne klachtenregeling schrijft voor dat een klacht binnen 6 weken na indiening moest zijn behandeld en dat de afhandeling voor ten hoogste 4 weken kan worden verdaagd en dat daarvan schriftelijk mededeling moet worden gedaan.

Dat betekent dat in dit geval de klachtbeslissing uiterlijk 5 april 2018 gereed had moeten zijn.

Dat was niet het geval. Per e-mail van 19 april 2018 is klagster geïnformeerd dat de beslissing begin mei gereed zal zijn. Echter per e-mail van 22 mei 2018 laat de advocaat namens klagster weten nog niets te hebben ontvangen.

De commissie begrijpt dat er redenen zijn waardoor de termijn van afhandeling niet gehaald

is. Maar zij acht het niet zorgvuldig dat betrokkenen daarover niet tijdig en uit eigen beweging geïnformeerd zijn.
Om die reden is de klacht gegrond.

Klacht 1: Het raadsonderzoek is onzorgvuldig verricht:

A: De RvdK heeft te weinig gedaan met de mededeling van klaagster over mogelijk seksueel misbruik van de kinderen. De RvdK noemt daarbij ten onrechte dat het klaagster zelf is geweest die te weinig openheid van zaken hierover heeft willen geven.

B: De informanten zijn niet op de gebruikelijke wijze gehoord.

De commissie begrijpt dat de kern van deze klacht is dat de RvdK bij klaagster onvoldoende heeft doorgevraagd wat de concrete signalen zijn, en dat de RvdK onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de vraag hoe de signalen van de kinderen geïdentificeerd moeten worden.

De commissie stelt voorop dat zij niet bevoegd is te oordelen over de inhoud van het besluit van de RvdK om geen verder onderzoek in te stellen maar wel of de RvdK, de bevindingen uit dit onderzoek op navolgbare wijze heeft betrokken bij zijn besluit, dan wel of het besluit voldoende is gemotiveerd.

De commissie stelt vast dat de RvdK klaagster in die zin heeft gehoord dat in het rapport staat vermeld onder bron moeder dat zij zorgen heeft naar aanleiding van uitspraken en gedragingen van haar zoontje en dat klaagster concrete verhalen heeft gehoord van haat zoontje.

Uit genoemd verslag van het gesprek met klaagster wordt de commissie onvoldoende duidelijk dat de raadsonderzoekers hebben doorgevraagd bij klaagster, bijvoorbeeld door naar concrete voorbeelden te vragen, maar dat klaagster daar desgevraagd op dat moment niet op in wilde gaan.

De commissie mist verder in het rapport de mededeling dat de RvdK van klaagster een afschrift van een dagboek heeft ontvangen waarin klaagster over een bepaalde periode uitspraken van haar zoontje heeft opgetekend, dat de raadsonderzoekers dat dagboek gelezen hebben, en wat hun bevindingen daarover waren.

De commissie stelt verder vast dat in de beantwoording van de onderzoeksvragen naar de zorgen over de kinderen, de RvdK alleen benoemt dat klaagster zorgen heeft geuit maar dat de RvdK zelf geen of onvoldoende betekenis en duiding heeft gegeven aan wat hij aan zorgen heeft vernomen van zowel klaagster zelf als uit het dagboek.

Gegeven de omstandigheid dat klaagster en de vader zijn verwickeld in een echtscheidingsprocedure, had de RvdK zich meet expliciet behoren af te vragen, zoals de jeugdarts ook aangeeft, of er redenen zijn om aan te nemen dat de uitspraken heeft verzonnen, en zo ja hoe hij daar dan toe is gekomen, dan wel dat klaagster de uitspraken heeft verzonnen en opgetekend in een dagboek en zo ja welke betekenis moet daar aan gehecht worden, dan wel dat de uitspraken op waarheid berusten en welke gevolgen dat heeft.

De commissie heeft gelezen dat de RvdK heeft vastgesteld dat de huisarts in zijn onderzoek van niets van hem heeft gehoord over misbruik en ook dat lichamelijk onderzoek geen aanwijzingen daarvoor heeft opgeleverd. De commissie merkt op dat de RvdK daarbij niet heeft betrokken dat een kind van ruim jaar oud uitspraken die hij tegenover zijn moeder zou hebben gedaan, wellicht niet makkelijk herhaalt tegenover voor hem vreemde derden, zoals de huisarts. En evenmin dat de constatering dat derden (school en kinderopvang) daarover niets van het kind zelf hebben gehoord, van belang is maar er evenmin aldus de commissie, tot de conclusie leidt dat er geen reden tot zorgen is.

De commissie is dan ook van oordeel dat de RvdK weliswaar heeft gehoord dat klaagster

zorgen in verband met uitspraken en signalen van haar zoontje, maar er onvoldoende blijkt heeft gegeven daar op te hebben doorgevraagd en ook datgene wat klaagster heeft gezegd dan wel in het dagboek heeft beschreven, onvoldoende heeft betrokken in de beantwoording van de onderzoeksvragen naar de vraag wat dit betekent voor de veiligheid en opvoeding van de kinderen en welke doelen moeten worden behaald om de zorgen af te wenden. De commissie oordeelt de klacht op dit punt gegrond.

Voor wat betreft het klachtonderdeel dat de informanten niet op de gebruikelijke wijze zijn gehoord, het volgende:

De commissie begrijpt dat de RvdK in het onderzoek, dat eind december 2016 had geleid tot een conceptrapport en adviesgesprekken, de huisarts niet zelf heeft benaderd met nieuwe vragen maar zijn visie, zoals die voor de RvdK duidelijk werd uit de bij melding overgelegde stukken, in een verslag heeft verwerkt en dat ter goedkeuring aan de huisarts heeft overgelegd. Eenzelfde werkwijze is gehanteerd bij het weergeven van de visie van de kinderdagopvang.

De commissie stelt vast dat dit een andere werkwijze is dan bij de RvdK gebruikelijk is. Informatie die voorafgaand aan een onderzoek bekend is, wordt in de regel vermeld onder 'samenvatting van de beschikbare informatie' en niet bij informatie uit het onderzoek'. Uit het Kwaliteitskader, november 2016, volgt dat de RvdK in het kader van het onderzoek besluit of bij derden informatie wordt ingewonnen en zo ja bij welke derden. Dit is onderdeel van het onderzoeksplan zoals dat aan ouders wordt voorgelegd. Uit het in het raadsrapport opgenomen onderzoeksplan, en waar ouders mee hebben ingestemd, blijkt ook dat de kinderopvang en de huisarts als informanten zouden worden geraadpleegd (raadsrapport pagina 5).

Het kan zijn dat de RvdK zich achteraf met de informatie die reeds met de melding was meegestuurd, voldoende geïnformeerd achtte en het niet meer nodig vond om aan de huisarts! kinderopvang nieuwe vragen te stellen. Dat had dan in het rapport vermeld moeten worden. De wijze waarop de informatie nu is verwerkt, zorgt voor onnodige verwarring. Het had op de weg van de RvdK gelegen om daarover in het rapport meet verantwoording af te leggen.

Dat is niet gebeurd en dat is niet zorgvuldig jegens klaagster.

De commissie oordeelt dit klachtonderdeel gegrond.

Klacht 2: De RvdK heeft de reactie van klaagster op het conceptrapport niet of niet voldoende verwerkt.

Uit het Kwaliteitskader volgt dat ouders in de gelegenheid worden gesteld te reageren op een conceptrapport van de RvdK, dat wordt uitgelegd dat feitelijke onjuistheden worden gewijzigd en dat voor het overige hun visie aan het rapport wordt toegevoegd.

Klaagster stelt dat zij in haar reactie op het concept de RvdK ook gewezen heeft op een aantal onjuistheden. Doordat de RvdK die niet heeft willen wijzigen, is ten onrechte een verkeerd en negatief beeld over klaagster ontstaan. Klaagster noemt als voorbeeld dat de beschreven reden waarom het tweede traject bij Virenze geen doorgang kon vinden onjuist is en onderbouwt dat met een tweetal e-mails van Virenze.

Het verweer van de RvdK dat deze informatie uit de melding komt, en daarom niet kan worden aangepast, begrijpt de commissie niet. Uit het verslag van het spoedoverleg op 3 november 2016, ingevoegd in het VO, volgt dat de jeugdarts in aanwezigheid van klaagster en de vader, contact heeft gelegd met Virenze en een afspraak voor hen heeft ingepland.

De GZ- psycholoog van Virenze heeft per e-mails van 22 en 29 november 2016 toegelicht dat GGZ-hulp niet passend is vanwege spanningen en onrust. Virenze noemt dus niet expliciet als reden voor het niet starten van het traject dat klaagster en de kinderen sinds 9

november 2016 niet meer in Maastricht verbleven. Die informatie staat ook verder niet in het VTO. De commissie is dan ook van oordeel dat de RvdK dit ten onrechte niet heeft gewijzigd in het definitieve rapport. Dit deel van de klacht is gegrond.

Voor zover klaagster er verder over klaagt dat haar opmerkingen niet hebben geleid tot een aanpassing van het rapport maar wel van belang waren, het volgende:

Zoals is toegelicht in de klachtbeslissing is de RvdK niet gehouden om naar aanleiding van opmerkingen op het conceptrapport, het rapport daarop aan te passen. De RvdK mag volstaan met de toevoeging ervan aan het definitieve rapport. De RvdK heeft dan ook voldoende zorgvuldig en overeenkomstig het Kwaliteitskader gewerkt door de opmerkingen van klaagster die de conclusie in het rapport betreffen dat klaagster het zorgelijk gedrag van haar zoontje wijt aan seksueel misbruik, als bijlage toe te voegen aan het rapport en de conclusie op dat punt niet aan te passen of aan te vullen. De klacht is daarmee voor het overige ongegrond.

Klacht 3: De RvdK heeft te weinig informanten benaderd en ook niet de juiste informanten benaderd.

De RvdK heeft klaagster daarnaast niet geïnformeerd over de procedure van het netwerkberaad met betrekking tot de aanwezigheid van informanten.

Deze klacht spitst zich toe op het gegeven dat de jeugdarts niet in eerste instantie als informant is benaderd. Uit het VTO blijkt dat deze jeugdarts van klaagster een e-mail met gedetailleerde uitspraken van heeft ontvangen, daarop een spoedberaad heeft belegd, wat onder meer heeft geleid tot het indienen van het VTO.

De commissie stelt voorop dat het aan de RvdK is om in het kader van het onderzoek te bepalen wie als informant wordt benaderd. Dat wordt onder meer in een eerste MDC vastgesteld en vervolgens in het onderzoeksplan opgenomen. De RvdK is daarnaast niet gehouden om een verantwoording af te leggen wie hij niet als informant wenst te benaderen. Het Kwaliteitskader biedt daarnaast ouders de mogelijkheid zelf informanten aan te dragen. De RvdK neemt daarover een besluit en bij afwijzing wordt dat gemotiveerd in het rapport opgenomen. De commissie is in dit geval niet gebleken dat klaagster de RvdK expliciet heeft verzocht om de jeugdarts als informant te benaderen.

De commissie concludeert dat de RvdK tot zover correct heeft gehandeld.

De commissie hecht er desalniettemin aan om het besluit van de RvdK om de jeugdarts niet als informant te benaderen, nader te bezien.

De reden was, zo heeft de RvdK ter zitting verklaard, dat in het eerste MDC is vastgesteld dat de visie van de jeugdarts voldoende uit het VTO en de bijlagen bleek, zodat er geen noodzaak was om haar apart te benaderen. De commissie stelt echter vast dat het VTO niet als bijlage bij het rapport is bijgevoegd maar vooral dat in het raadsrapport alleen over de jeugdarts bij 'Samenvatting beschikbare informatie' onder complicerende factoren staat genoemd dat 'naar aanleiding van zorgen die moeder geuit heeft bij de consultatiebureau arts een spoedoverleg bij de huisarts heeft plaatsgevonden, dat de moeder daar had aangegeven dat moeder van signalen heeft ontvangen van vermeend seksueel misbruik bij vader'.

De commissie is dan ook van oordeel dat de RvdK met dit citaat in het rapport onvoldoende inzicht heeft gegeven in de rol en opvatting van de jeugdarts, en daarmee dan ook niet kon volstaan. Daarmee staat voor de commissie tevens vast dat het besluit van de RvdK om de jeugdarts niet te benaderen, onvoldoende is gemotiveerd.

Daar komt bij dat het verder niet onbegrijpelijk is dat bij klaagster de verwachting leefde dat de RvdK de jeugdarts als informant zou benaderen. Immers de jeugdarts is degene die klaagster in vertrouwen had genomen, die daarop een zorgberaad had georganiseerd wat mede tot het VTO heeft geleid. Het is dan ook niet onbegrijpelijk dat klaagster ervan uitging

dat de RvdK van de jeugdarts zelf wilde horen wat hoe zij tegen de situatie aankeek. Onder deze omstandigheden had de RvdK op een eerder moment dan in het conceptrapport en uit eigen beweging, de motivering om de jeugdarts niet te benaderen met klaagster behoren te delen.

Samengevat stelt de commissie vast dat de RvdK het besluit om de jeugdarts niet als informant te horen, niet voldoende deugdelijk heeft onderbouwd en daarnaast klaagster daarover onvoldoende tijdig heeft geïnformeerd. Dat leidt ertoe dat de commissie de klacht op dit punt gegrond beoordeelt.

Ten aanzien van de andere informanten zoals Xonar kan de commissie de redenering volgen dat die niet is benaderd. De klacht is voor het overige ongegrond.

Wat betreft de klacht dat de RvdK klaagster niet goed heeft geïnformeerd over de wijze waarop de aanwezigen voor het netwerkberaad zijn uitgenodigd, stelt de commissie vast dat aan klaagster en de vader de mogelijkheid is geboden om in te stemmen met de voorgestelde professionals, dat de vader gemotiveerd bezwaar heeft gemaakt tegen de aanwezigheid van de school en de kinderopvang en dat de RvdK met zijn brief van 7 februari 2017 aan de vader, wellicht ten overvloede, zekerheid heeft willen verkrijgen over diens standpunt ten aanzien van de aanwezigheid van de huisarts.

De commissie ziet daarin, anders dan klaagster, geen aanleiding om te veronderstellen dat de RvdK de vader anders dan klaagster heeft behandeld. Evenmin ziet de commissie hierin reden om vast te stellen dat klaagster niet goed is geïnformeerd c.q. voorgelicht.

De klacht is op dit punt ongegrond.

Klacht 4: A:De zittingsvertegenwoordiger van de RvdK heeft zich onvoldoende voorbereid op de zitting doordat zij geen kennis had genomen van de producties bij de processtukken en hij zich niet op de hoogte heeft gesteld van de actuele situatie en zich heeft gebaseerd op verouderde informatie uit het raadsrapport.

B:Met een e-mail van mevrouw van het Team Jeugd van 31 mei 2017 aan de RvdK, is niets gedaan.

De commissie stelt vast dat de RvdK, zoals ook uit het proces-verbaal van de zitting van de rechtbank Limburg van 13 oktober 2017 blijkt, zich heeft voorbereid op de zitting door kennis te nemen van de stukken en daarover in overleg te treden met de raadsonderzoekers die het onderzoek in maart 2017 hadden afgerond. Uit het proces-verbaal wordt ook duidelijk dat de RvdK geen kennis heeft kunnen nemen van de producties van de laatst binnengekomen stukken.

Nu door klaagster niet nader is aangetoond dat de RvdK nalatig is geweest en het aan de RvdK is toe te rekenen dat hij niet over die stukken beschikte dan wel dat het anderszins aan de RvdK te verwijten is, oordeelt de commissie de klacht op dit punt ongegrond.

Voor zover klaagster erover klaagt dat de RvdK bij zijn advies voor co-ouderschap, de inhoud van de brief van 31 mei 2017 van de gemeente niet heeft betrokken, het volgende: In de brief rapporteert de gemeente uit eigen beweging aan de RvdK dat de vader niet mee wil werken aan een familiegroepsplan en ook de aanwezigheid van klaagster bij gesprekken op het consultatiebureau niet nodig vindt.

Niet vast is komen te staan voor de commissie dat de brief in de voorbereiding op het advies over co-ouderschap is meegenomen dan wel een rol heeft gespeeld in de uitspraken ter zitting over gelijkwaardig ouderschap. Gelet op de reikwijdte van het advies van de RvdK mag verwacht worden dat alle beschikbare informatie bij de totstandkoming ervan wordt betrokken. Dat is niet gebeurd en dat is niet zorgvuldig. Dat de RvdK overigens de inhoud van die brief niet heeft opgevat als een concrete melding, doet daar niets aan af.

De klacht is op dit punt gegrond.

Klacht 5: De conclusies van de informanten stroken niet met het uitgebrachte advies.

De kern van deze klacht is dat de RvdK niet op basis van de informatie van informanten, tot de conclusie heeft mogen komen dat klaagster en de vader met behulp van vrijwillige hulpverlening in staat waren om tot goede afspraken te komen.

De commissie stelt vast dat de jeugdarts in een e-mail van 16 november 2016 maar ook in de weergave van haar visie in het raadsrapport (pagina 17) pleit voor de aanstelling van een gezinsvoogd die met doorzettingsmacht hulp kan inzetten, wat naar hun mening niet op vrijwillige basis gerealiseerd kan worden. Een e-mail van 22 november 2016 van de GZ psycholoog met een soortgelijke opvatting is alleen aan klaagster, de vader en aan de jeugdarts gericht met een terugkoppeling aan de huisarts. Niet vaststaat voor de commissie dat de RvdK hierover is geïnformeerd.

Echter de commissie constateert dat de RvdK in de beantwoording van de onderzoeksvraag of ouders voldoende bereid en in staat zijn om onder eigen verantwoordelijkheid de zorgen over de veiligheid en ontwikkeling weg te nemen, hier in zijn geheel niet op in gaat en niet gemotiveerd aangeeft waarom de RvdK de visie van de jeugdarts/huisarts op dit punt niet deelt.

De commissie is dan ook van oordeel dat de RvdK door niet op de visie van de informant in te gaan, en deze niet te betrekken in zijn conclusie, niet zorgvuldig heeft gehandeld. In zoverre oordeelt zij de klacht gegrond.

5. DE BESLISSING

De commissie beslist als volgt:

Klacht 1: gegrond;

Klacht 1: gegrond;

Klacht 2: deels gegrond en deels ongegrond;

Klacht 3: deels gegrond en deels ongegrond;

Klacht 4: deels ongegrond en deels gegrond;

Klacht 5: gegrond.

De beslissing is genomen op 28 september 2018 en verzonden op 28 september 2018.

De commissie was als volgt samengesteld:

Voorzitter:

Leden:

.....

Secretaris:

w.g. de secretaris

Voor eensluidend afschrift conform,

w.g. de voorzitter

Secretaris.

Een afschrift van deze klacht wordt, conform artikel 13 van het klachtbesluit, verstuurd aan:
klaagster;

de Raad voor de Kinderbescherming Zuidoost Nederland, locatie Maastricht;

Indien klagers het niet eens zijn met de beslissing van de Klachtencommissie, kunnen zij hun klacht binnen een jaar na ontvangst van deze beslissing, voorleggen aan de Nationale Ombudsman, Postbus 93122, 2509 AC Den Haag.